

grundskyld af fremmede stater tilhørende gesandtskabs- og konsulatsejendomme har hidtil henvist til bestemmelsen i statsejendomsskattelovens § 49, stk. 1, litra g. Da denne bestemmelse i forbindelse med statsgrundskyldens bortfald er foreslået ophevet, jfr. forslaget om ændring i statsejendomsskatteloven, er det nødvendigt, at der i den kommunale ejendomsskattelov optages en selvstændig bestemmelse om fritagelse for grundskyld af sådanne ejendomme. Ifølge den nugældende bestemmelse i stats-ejendomsskatteloven er fremmede staters gesandtskabs- og konsulatsejendomme fritagne for grundskyld på betingelse af, at den danske stats gesandtskabs- og konsulatsejendomme i vedkommende land nyder tilsvarende fritagelse. Der er imidlertid i Wien den 18. april 1961 undertegnet en konvention om diplomatiske forbindelser og den 24. april 1963 en konvention om konsulære forbindelser. Ifølge disse konventioner vil der blive tale om i et vist omfang at fritage ejendomme, der tilhører fremmede diplomatiske eller konsulære repræsentationers personale eller dattes familiemedlemmer, medens den nuværende fritagelsesbestemmelse alene indeholder hjemmel for fritagelse af ejendomme, der tilhører vedkommende fremmede stat. Selv om ingen af de to konventioner endnu er ratificeret af Danmark, foreslås bestemmelsen om fritagelse for grundskyld af gesandtskabs- og konsulatsejendomme allerede nu udformet således, at en ratifikation af konventionerne ikke vil nødvendiggøre yderligere lovændringer. Ændringsforslaget er endvidere udformet således, at det også vil dække eventuelle fremtidige udvidelser ved mellemfolkelige overenskomster af pligten til at yde fritagelse.

Endelig er det foreslået, at der i den kommunale ejendomsskattelov indføres hjemmel for fritagelse af ejendomme tilhørende internationale organisationer samt disses personale og dattes familiemedlemmer i det omfang, hvori Danmark ved mellemfolkelige overenskomster som f. eks. den af De Forenede Nationers plenarforsamling den 21. november 1947 godkendte konvention om immuniteter og rettigheder for de særlige institutioner har forpligtet sig hertil.

Til nr. 10.

Kommunalbestyrelserne kan i henhold til den kommunale ejendomsskattelovs § 8 i det omfang, de pågældende ejendomme er fritaget for grundskyld til staten, meddele hel eller delvis fritagelse for at svare kommunal grundskyld af de i § 49, stk. 1, litra c-f, samt § 50, stk. 1 og 3, i lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme omhandlede ejendomme. Da de nævnte

bestemmelser i statsejendomsskatteloven er foreslået ophævet sammen med de øvrige bestemmelser om grundskyld til staten, er det nødvendigt, at der i den kommunale ejendomsskattelovs § 8 optages selvstændige fritagelsesbestemmelser. De ejendomme, for hvilke kommunalbestyrelserne efter forslaget skal kunne meddele fritagelse for kommunal grundskyld, svarer i det hele til de af bestemmelserne i statsejendomsskatteloven omfattede ejendomme, idet man dog efter forslag fra socialministeriet har erstattet opregningen af forskellige hjem og institutioner af en almindelig bestemmelse om adgang til fritagelse af institutioner godkendt i henhold til den sociale lovgivning, hvorhos der foranlediget af en henvendelse til finansministeriet fra Sammenslutningen af fjernvarmeværker og -centraler i Danmark i § 8, stk. 1, litra e, er foreslået indført hjemmel for, at der kan ydes fritagelse for fjernvarmeværker under samme betingelser, som gælder for elektricitets-, gas- og vandværker.

Til nr. 11-17.

Disse ændringer, der skyldes de samtidig foreslåede ændringer i statsejendomsskatteloven, er af redaktionel karakter.

Til nr. 18 og 19.

I henhold til den kommunale ejendomsskattelovs § 23 kan der af offentlige ejendomme, der er fritagne for kommunal grundskyld og ejendoms-skyld, opkræves dækningsafgift til kommunen af grundværdien og af forskelsværdien. Endvidere kan der i alle kommuner — bortset fra amtskommuner — opkræves dækningsafgift af forskelsværdien for ejendomme, der anvendes til kontor, forretning, hotel, fabrik, værksted og lignende øjemed.

Oprævningen af den omhandlede dækningsafgift forudsætter, at kommunalbestyrelsen udfærdiger og vedtager en vedtægt herom, der skal stadfæstes af indenrigsministeriet. Der er af indenrigsministeriet udfærdiget normalvedtægter til dette brug, og da disse i praksis næsten altid anvendes uændret, påfører arbejdet med udfærdigelse og stadfæstelse af vedtægterne såvel indenrigsministeriet som kommunalbestyrelserne et overflødigt og tilmed ikke ubetydeligt merarbejde.

Ved ændringsforslag nr. 18 og 19 foreslås de hidtidige regler om dækningsafgiftsvedtægter derfor afskaffet og bestemmelserne i indenrigsministeriets normalvedtægter for oprævning af dækningsafgift sammenarbejdet med bestemmelserne i den nugældende § 23, således at de nye bestemmelser i § 23 om dækningsafgift af offentlige ejendomme og